

Jdeme šetřit. No, ale až napřesrok. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 6. června 2023

ČESKO: Zbyněk Stanjura, miláček davů a financ našeho zadlužování, vyhlásil se zbytkem vlády po roce a půl u korytka velké šetření. Začal u seniorů a pak to vzal šmahem přes celou společnost. A je to v pořádku. Škrtnat se musí, šetřit se musí. Jenže jak se šetří a škrtá? Pomalu, málo, na blbých místech.

Zjednoduším to. Kdybych se ocitl na hranici domácího rozpočtu a hrozilo, že nedožiju výplatního termínu, začnu šetřit. Stejně jako Stanjura. Očesu sebe, dětem uberu dobrotek a výdobytků civilizace, nakoupím nuzněji, uvařím levněji, začnu improvizovat. Na mnoha místech a v mnoha životních etapách vyzkoušeno. Funguje to. A udělám to okamžitě, protože jsem si vědom toho, že když si půjčím na provoz, ten další provoz bude pro příště o to dražší, protože okrášlený o úroky.

Vláda Petra Fialy, člověka roku a vrchního bludaře z Kramářovy vily, je u kormidla od 17. prosince 2021. Utekl tedy rok a půl od doby, kdy předvolební hitmakeři o škracení rozpočtu a šetření pro budoucí prosperitu usedli do křesel a všechno začalo jít na jejich triko. Hit o pravicovém šetření se nekonal. Rok a půl vláda proseděla se založenými rukama. Dobře, ne, ne, nadsazuju. Jak řekl premiér Fiala po představení konsolidačního balíčku – je to nejpromyšlenější zákon, o kterém dumaly ty naše zvolené hlavy bezmála rok – na což ho po týdnů kritiky ze všech stran republiky doplnil financ Stanjura – že balíček má své chyby a bude se muset dopracovat.

Jako kdyby nebylo celý rok a půl zcela očividné, že stát a jeho finance se řítí z útesu. Že by šetřit bylo vhodné, kdyby vláda Petra Fialy už v lednu 2022, po rozkoukání se po kancelářích a jejich vysvěcení po bývalých ministrech (jako to udělala TOP 09 v Poslanecké sněmovně, která dostala kanceláře po komunistech, kteří s nepořízenou ve volbách sněmovnu opouštěli). Už v lednu 2022 měl Stanjura stanout před kamerami a podporován zpoceným premiérem referovat o tom, kde se začne škrtat. Pozvolna, aby z toho nebylo politické a ani společenské mrzení. Před volbami byli oba plni nadšení z toho, jak Českou republiku vrátí na mapu světa, jak to všem ukážou, jak je ten Babiš blbý, protože to neumí a neumí a nic než neumí.

A co máme místo toho? Po roce a půl od nástupu do vlády předstoupila vláda s jakýmsi výtvozem bez chuti a bez omastku, který trochu šetří, ale ne dost, navíc na špatných místech (protože třeba ty ušetřené dotace v zemědělství a průmyslu půjdou proti konkurenceschopnosti našich producentů, zahraniční producenti si dál budou užívat štědré národní dotace), strašně pozdě (rok a půl od nástupu) a navíc s odkladem někdy k novému roku (protože se to všechno musí ještě dodělat, domyslet, doškrtat... nebo spíš škrtat marketingově naplánované škrtky).

Jak je možné, že kabinet vedený „pravicovou“ ODS měl v dubnu a květnu 2023 nejhorší, tedy nejvyšší sekeru v rozpočtu od počátku historie našeho samostatného státu? Protože Babiš, zní z ODS a od přidružených ochotníků, protože Putin, zní z téhož rybníku s pěti kapry. Nezazní ani zmínka o tom, že Stanjura v lednu 2022 nestál před kamerami a nezačal národu ukazovat to, o čem celá ODS před volbami tak plamenně křičela v televizních debatách – my dáme veřejné finance do pořádku. Jenže teď už je zcela očividné, že neměli žádný plán. Nebo bylo v plánu, že se staneme prakticky ve všem nejhorší z Evropy? Že budeme mít nejdražší energie, největší propad reálných mezd, největší inflaci a největší blbce ve vládě? Pokud to plán byl, tak pardon, gratuluju, vede se vám výborně.

Babiš zasekl do rozpočtu neskutečnou sekeru, ale přišel mu covid, celý svět se na dva roky pomátl,

Babiš s ním, tudíž „musel“ zavřít celý průmysl, poslat lidi domů a všem platit a platit, aby se to tady nezměnilo na detašované pracoviště Zilvara z chudobince. To vše za halasného pokřiku tehdejší opozice, dnešní vlády, která v tu dobu křičela, že Babiš škudlí na lidech a má jim dát víc. A ještě víc. A tak Babiš dával.

Fiala nemusel zavřít žádnou fabriku, naopak, průmysl, výroba i prodej se po dvouletém covidovém škrcení rozjely s dvojnásobnou vehemencí, hlad byl obrovský. Chudnul na tom stát? Ale kdeže, pakoval se i na tom, jak nechal rozjet Klondike s energetikou, jak se rozjel průmysl, jak mu utěšeně rostla inflace a výběr daní. Přesto Fialova vláda získala nelichotivé prvenství v letošním dubnovém i květnovém rozpočtovém schodku za historii té naší psin(k)y ve středu Evropy. Ano, přišli k nám hromady uprchlíků z Ukrajiny. Ale i tam jde cítit jisté selhání vlády, která měla popadnout příchozí za pačesy a nacpat je do práce, ne je vzít za ručičku a předhánět se s Německem v rozdávání dávek.

Jedno mě na té ekonomické stránce Stanjurova životního skoku přes Macochu ale těší. Sice se státní kasa potácí o berličkách a pro chůzi si musí píchat doping ve stále větších a větších dávkách půjček a na ně navázaných úroků, ale má to jeden pozitivní dopad. Čím víc se zadlužíme, tím víc se vzdalujeme legální možnosti přijmout jako měnu euro. Protože do eurozóny jediné s čistýma nohama. Na to máme v unii paragrafy. I když i na ty už se kašle, když se to hodí, kudy to jen jde.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz